

Svar (16/7 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 615

Til socialministeren (15/6 98) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren kommentere vedlagte artikel »Uden konsekvens at droppe danskundervisning« fra Morgenavisen Jyllands-Posten den 12. juni 1998, herunder hvilke initiativer ministeren påtænker at tage for at imødegå, at kun hver tiende flygtning eller indvandrer møder op til danskundervisning, og vil ministeren indskærpe kommunerne at trække i kontanthjælpen hos de flygtninge og indvandrere, der ikke møder op til danskundervisning?«

Svar (24/6 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter bistandslovens § 40, stk. 1 forudsætter ydelse af hjælp, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Denne kan f.eks. anses for godtgjort, når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Danskundervisning anses for at være en beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Den pågældende står med andre ord ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis pågældende har et rimeligt tilbud om en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, men ikke deltager heri. Herved er pågældende ikke berettiget til hjælp. Det er en forudsætning, at tilbuddet til stadihed står åbent.

Deltagelse i danskundervisning betragtes som et led i aktivering.

Det fremgår af bistandslovens § 40, stk. 5, at såfremt en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at

kontanthjælpen efter § 37 nedsættes for den efterfølgende måned. Nedsættelsen kan højst svare til det antal dage, som den pågældende er udeblevet, og kan ikke overstige 20 pct. af den månedlige hjælp efter § 37.

Møder pågældende ikke op en måned i træk, og er der ingen gyldig grund til det, er pågældende efter Socialministeriets opfattelse ikke berettiget til at modtage kontanthjælp.

Lejlighedsvis udeblivelse kan som nævnt medføre nedsættelse af hjælpen, jf. § 40, stk. 5. Bestemmelsen giver kommunen kompetencen til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om udeblivelsesårsagen bør medføre, at hjælpen nedsættes. Det er således ikke lovligt, hvis en kommune har en generel regel om, at udeblivelse medfører nedsættelse af hjælpen eller at hjælpen generelt ikke nedsættes. Situationen skal vurderes i hvert enkelt tilfælde.

Det er Socialministeriets opfattelse, at kommunerne bør være meget opmærksom på muligheden for at trække udenlandske kontanthjælpsmodtagere i deres kontanthjælp, hvis de udebliver fra danskundervisning uden rimelig grund. Det er ministeriets indtryk, at kommunerne er klar over, at de ikke på længere sigt gør de pågældende en tjeneste ved ikke på alle måder at tilskynde de pågældende til at få lært det danske sprog.

Socialministeriet finder, at kommunerne er meget opmærksomme herpå. Artiklen i Jyllands-Posten omtaler ikke, om de pågældendes udeblivelse har en rimelig årsag som for eksempel sygdom, manglende tilbud om børnepassning og lignende, hvorfor man ikke ud fra denne artikel kan læse noget generelt om kommunernes praksis. Den nuværende regel går ud på, at pligten til at trække i kontanthjælpen er fakultativ (fravigelig). Socialministeriet har således ikke lovgrundlag for at indskærpe, at kommunerne skal trække de pågældende i hjælp.

For så vidt angår initiativerne over for flygtninge og indvandrere fremover har Socialministeriet anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse. Indenrigsministeriet har udtalt følgende:

»Efter § 16 i regeringens forslag til integrationslov (L 60), der blev fremsat for Folketinget den 16. april 1998, skal voksne udlændinge omfattet af lovforslaget af kommunalbestyrelsen tilbydes et treårigt introduktionsprogram, der blandt andet består af danskundervisning.